

สวัสดิการสังคม

“สวัสดิการ” คำที่ทุกคนอาจจะคุ้นเคยและหลายคนเคยได้รับบริการสวัสดิการต่าง ๆ จากภาครัฐ เช่น การเข้ารับการรักษาในโรงพยาบาลด้วยสิทธิบัตรทอง สิทธิประกันสังคม หรือการรับเงินอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิด ประเทศไทยได้แบ่งสวัสดิการสังคมเป็น 7 ประเภท ตามพระราชบัญญัติส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคม พ.ศ. 2546 ได้แก่ สวัสดิการด้านสุขภาพอนามัย สวัสดิการด้านการศึกษา สวัสดิการด้านที่อยู่อาศัย สวัสดิการด้านการมีงานทำ การมีรายได้ สวัสดิการด้านนันทนาการ สวัสดิการด้านกระบวนการยุติธรรม และสวัสดิการด้านการบริการสังคมทั่วไป และจากการรวบรวมพบว่าภาครัฐได้จัดสวัสดิการให้เด็ก เยาวชนและครอบครัวที่ประสบปัญหาสังคม มากกว่า 80 สวัสดิการ ดังนี้

1. สวัสดิการด้านสุขภาพอนามัย เช่น หลักประกันสุขภาพแห่งชาติ (บัตรทอง), สวัสดิการรักษายาบาลข้าราชการ (บุตรคนที่ 1 - 3), กองทุนประกันสุขภาพสำหรับบุคคลที่มีปัญหาสถานะและสิทธิ เป็นต้น

2. สวัสดิการด้านการศึกษา เช่น โครงการสนับสนุนค่าใช้จ่ายในการจัดการศึกษาตั้งแต่ระดับอนุบาลจนถึงการศึกษาขั้นพื้นฐาน, โครงการจัดสรรเงินอุดหนุนแบบมีเงื่อนไข (กสศ.), ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก เป็นต้น

3. สวัสดิการด้านที่อยู่อาศัย เช่น สถานคุ้มครองสวัสดิภาพผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์, บ้านมั่นคงเมือง บ้านพอเพียงชนบท, บ้านเคหะสุขประชา เป็นต้น

4. สวัสดิการด้านการมีงานทำ การมีรายได้ เช่น เงินสงเคราะห์เงินทุนประกอบอาชีพแก่สตรีที่ได้รับผลกระทบจากปัญหาเอดส์, บริการให้ความรู้และฝึกอบรมอาชีพสำหรับราษฎรบนพื้นที่สูง เป็นต้น

5. สวัสดิการด้านนันทนาการ เช่น ศูนย์บริการแม่เลี้ยงเดี่ยวและครอบครัว, กองทุนคุ้มครองเด็ก, ศูนย์บริการคนพิการ เป็นต้น

6. สวัสดิการด้านกระบวนการยุติธรรม เช่น ค่าตอบแทนผู้เสียหายและค่าทดแทน และค่าใช้จ่ายแก่จำเลยในคดีอาญา, การช่วยเหลือเด็กเกี่ยวกับคดีอาญา กองทุนยุติธรรม เป็นต้น

7. สวัสดิการด้านการบริการสังคมทั่วไป เช่น โครงการเงินอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิด, เงินช่วยเหลือเยียวาเด็กที่ได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์ความไม่สงบในจังหวัดชายแดนใต้ เป็นต้น

อ้างอิง

1.มูลนิธิศูนย์วิจัยและติดตามความเป็นธรรมทางสุขภาพ. สวัสดิการเด็กด้อยโอกาสในประเทศไทย. พิษณุโลก : 2565.